

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXXI. Noverca torta filiam consciam dicens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

CCCLXXXI.

Novercatorta filiam consciam dicens.

VENEFICA TORQUEATUR, DONEC CONSCIOS INDICET.
Quidam filio superduxit novercam, & ex illa aliam filiam suscepit.
Amisso filio, ambiguis signis, uxorem ream fecit: confessa illa in
tormentis communem filiam consciam dixit. Adebat filiae pater.

DECLAMATIO.

UT sciatis, judices, nocentes tantum à me beneficij
reos fieri, & hanc non immerito præteritam, ¹ profert
à sinu nutricis ream. Non peccant hi anni, ne in no-
vercis quidem: Parvulae serpentes non nocent: feræ etiam
mansuescunt. Persona, virgo est: causa, soror: quam
valde à fratre dilecta est? quemadmodum mortuum flevit?
² Sed mater, inquit, consciam habuit. Primum sceleratis
naturale est, alienam conscientiam fugere: deinde si quæ-
rant, adjutores quærere. Quod autem adjutorium in puel-
la esse potuit? emit venenum, an confecit, ut fratri daret?
Quid? ipsa privigno non potuit dare?

SERMO.

*Hic verba matris, appellantis filiam: illius, expavescentis ti-
morem.*

DECLAMATIO.

Ego certe interrogavi: quid est, inquit, venenum? Cur
ergo dixit consciam? ut me orbaret. Nihil dulcius est ulti-
one, læsæ. Et proorsus non frustra hoc cogitavit: certe si
non aliud, judicio patrem torquet.

CCCLXXXII.

1 Profert à sinu.] Vet. cod. preferre à
finu. Pithœus. Profert à finu nutritis
ream.] Lege: profero. Gronovius.

2 Sed mater, inquit, consciam habuit.]
Corrige: Sed mater inquit: consciam ha-
bui. Idem.